HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

22 octombrie 2026 *

„Trimitere preliminară – Cooperarea judiciară în materie civilă – Certificat european de moștenitor – Regulamentul (UE) nr. 650/2012 – Articolul 68 litera (l) – Conținutul certificatului european de moștenitor – Succesiune care cuprinde un bun imobil situat într-un alt stat membru decât cel în care este eliberat certificatul – Certificat solicitat în vederea înscrierii dreptului de proprietate asupra acestui bun în registrul funciar al primului stat membru – Obligația autorității emitente de a identifica bunul respectiv în certificatul european de moștenitor – Reglementare națională prin care se refuză înscrierea în registrul funciar numai pe baza unui certificat european de moștenitor care nu conține informațiile referitoare la bunul în cauză impuse de această reglementare – Regimul «succesiunii cu titlu universal» prevăzut de legea aplicabilă succesiunii – Reglementare națională a statului membru în care este ținut registrul funciar ce prevede posibilitatea de a prezenta în vederea acestei înscrieri un document destinat să completeze certificatul european de moștenitor atunci când acesta nu identifică bunul în cauză – Eventuala relevanță a aplicării acestui regim și a existenței acestei reglementări în raport cu obligația autorității emitente de a identifica bunul în cauză în certificatul respectiv”

În cauza C-873/24 [Marwanak] [i],

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania), prin decizia din 27 noiembrie 2024, primită de Curte la 17 decembrie 2024, în procedura

GK,

NU,

TZ,

MV,

UK,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul I. Jarukaitis, președinte de cameră, doamna R. Frendo și domnii N. Jääskinen (raportor), M. Condinanzi și A. Kornezov, judecători,

avocat general: domnul M. Szpunar,

* Limba de procedură: germana.

[i] Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

grefier: domnul V. Di Bucci,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru GK, NU, TZ, MV și UK, de S. Heidenhain, Rechtsanwalt;

– pentru guvernul german, de J. Möller, M. Hellmann și J. Simon, în calitate de agenți;

– pentru guvernul ceh, de A. Pagáčová, M. Smolek și J. Vláčil, în calitate de agenți;

– pentru guvernul spaniol, de P. Pérez Zapico, în calitate de agent;

– pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, în calitate de agent;

– pentru Comisia Europeană, de B. Ernst și S. Noë, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 5 februarie 2026,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 68 litera (l) din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (JO 2012, L 201, p. 107).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unei proceduri inițiate în Germania de GK, NU, TZ, MV și UK în vederea eliberării unui certificat european de moștenitor care să menționeze expres un bun imobil situat în Republica Cehă pentru a permite înscrierea unui drept asupra acestui bun în registrul funciar ținut în acest din urmă stat membru.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Regulamentul nr. 650/2012

3 Considerentele (7)-(9), (18), (19), (67), (68), (71) și (80) ale Regulamentului nr. 650/2012 au următorul cuprins:

„(7) Funcționarea corespunzătoare a pieței interne ar trebui facilitată prin eliminarea obstacolelor din calea liberei circulații a persoanelor care se confruntă în prezent cu dificultăți în exercitarea propriilor drepturi în contextul unei succesiuni cu elemente de extraneitate. […] Trebuie garantate într-un mod eficient drepturile moștenitorilor și legatarilor, ale altor persoane apropiate defunctului, precum și ale creditorilor succesiunii.

(8) Pentru a atinge obiectivele respective, prezentul regulament ar trebui să reunească dispoziții privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea – sau, după caz, acceptarea –, forța executorie și executarea hotărârilor judecătorești, a actelor autentice și a tranzacțiilor judiciare și privind crearea unui certificat european de moștenitor.

(9) Domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să includă toate aspectele de drept civil referitoare la patrimoniul unei persoane decedate, și anume la toate formele de transfer de bunuri, drepturi și obligații din cauză de deces, fie că este vorba de un act voluntar de transfer în temeiul unei dispoziții pentru cauză de moarte, fie de un transfer sub forma succesiunii *ab intestat*.

[…]

(18) Cerințele privind înscrierea într-un registru a unui drept asupra unor bunuri imobile sau mobile ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Ar trebui deci ca legea statului membru în care este ținut registrul (pentru bunurile imobiliare, *lex rei sitae*) să fie aceea care stabilește în ce condiții juridice și în ce mod trebuie efectuată înscrierea și care sunt autoritățile, cum ar fi oficiile cadastrale sau notarii, responsabile de verificarea îndeplinirii tuturor cerințelor și a faptului că documentația prezentată sau întocmită este suficientă sau conține informațiile necesare. În special, autoritățile pot verifica dacă dreptul defunctului la bunurile succesorale menționate în documentul prezentat spre înregistrare este un drept înscris ca atare în registru sau care este altfel dovedit în conformitate cu legea statului membru în care este ținut registrul. Pentru a evita duplicarea documentelor, autoritățile responsabile cu înregistrarea ar trebui să accepte astfel de documente întocmite de către autoritățile competente din alt stat membru, a căror circulație este prevăzută în prezentul regulament. În special, certificatul european de moștenitor emis în temeiul prezentului regulament ar trebui să constituie un document valabil pentru înregistrarea bunurilor succesorale într-un registru al unui stat membru. Acest lucru nu ar trebui să excludă posibilitatea ca autoritățile implicate în operația de înregistrare să-i ceară persoanei care solicită înscrierea să furnizeze astfel de informații sau documente suplimentare, necesare în temeiul legii statului membru în care este ținut registrul, de exemplu informații sau documente referitoare la plata obligațiilor fiscale. Autoritatea competentă poate indica persoanei care solicită înscrierea cum să furnizeze informațiile sau documentele lipsă.

(19) Efectele înscrierii unui drept într-un registru ar trebui de asemenea excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Prin urmare, legea statului membru unde este ținut registrul ar trebui să fie cea care determină dacă înregistrarea are, de exemplu, efect declarativ sau constitutiv. Prin urmare, atunci când, de exemplu, dobândirea unui drept asupra unor bunuri imobile determină înscrierea într-un registru în temeiul legii statului membru pe teritoriul căruia este ținut registrul, pentru garantarea efectului *erga omnes* al registrelor sau protejarea tranzacțiilor juridice, momentul în care are loc dobândirea ar trebui să facă obiectul legii respectivului stat membru.

[…]

(67) Pentru ca o succesiune cu elemente de extraneitate în Uniunea [Europeană] să fie soluționată într-o manieră rapidă, simplă și eficace, moștenitorii ar trebui să își poată dovedi cu ușurință statutul și/sau drepturile și competențele într-un alt stat membru, de exemplu într-un stat membru unde se situează bunurile succesorale. Pentru a le permite aceasta, prezentul regulament ar trebui să prevadă crearea unui certificat uniform, certificatul european de moștenitor, care să fie emis pentru a fi utilizat în alt stat membru. Pentru a respecta principiul subsidiarității, certificatul nu ar trebui să înlocuiască documentele interne care pot exista în scopuri similare în statele membre.

(68) Autoritatea care emite certificatul ar trebui să aibă în vedere formalitățile necesare pentru înregistrarea bunurilor imobiliare în statul membru în care este ținut registrul. În acest scop, prezentul regulament ar trebui să prevadă un schimb de informații cu privire la aceste formalități între statele membre.

[…]

(71) Certificatul ar trebui să producă aceleași efecte în toate statele membre. Certificatul nu ar trebui să aibă forță executorie în sine, ci efect probatoriu, și ar trebui să se considere că certificatul dovedește în mod fidel elementele stabilite în temeiul legii aplicabile succesiunii sau în temeiul oricărei alte legi aplicabile elementelor specifice, precum condițiile de fond ale dispoziției pentru cauză de moarte. Efectele probatorii ale certificatului nu ar trebui să fie extinse la elemente care nu sunt reglementate prin prezentul regulament, cum ar fi, de exemplu, problema filiației sau, în cazul unui anumit bun, aceea de a stabili dacă acesta a aparținut sau nu defunctului. […] Dacă dobândirea unor astfel de bunuri de către o persoană terță are sau nu efect este o chestiune ce nu ar trebui să fie stabilită prin prezentul regulament.

[…]

(80) […] [O]biectivele prezentului regulament, și anume libera circulație a persoanelor, posibilitatea ca cetățenii europeni să își organizeze din timp succesiunea într-un context UE și protecția drepturilor moștenitorilor și legatarilor, ale altor persoane apropiate defunctului, precum și ale creditorilor succesiunii, nu pot fi îndeplinite suficient de către statele membre […]”

4 Potrivit articolului 1 din acest regulament, intitulat „Domeniul de aplicare”:

„(1) Prezentul regulament se aplică succesiunilor privind patrimoniile persoanelor decedate. Regulamentul nu se aplică în materie fiscală, vamală sau administrativă.

(2) Sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament:

[…]

(k) natura drepturilor reale și

(l) orice înscriere într-un registru a unor drepturi asupra unor bunuri imobile sau mobile, inclusiv cerințele legale pentru o astfel de înscriere, precum și efectele înregistrării sau ale lipsei înregistrării unor astfel de drepturi într-un registru.”

5 Articolul 3 din regulamentul menționat, intitulat „Definiții”, are următorul cuprins:

„(1) În sensul prezentului regulament:

(a) «succesiune» înseamnă succesiunea privind patrimoniul unei persoane decedate și acoperă orice formă de transfer de bunuri, drepturi și obligații pentru cauză de moarte, fie că este vorba de un act voluntar de transfer, sub forma unei dispoziții pentru cauză de moarte, fie de un transfer sub forma succesiunii *ab intestat*;

[…]

(c) «testament conjunctiv» înseamnă un testament întocmit de două sau mai multe persoane într-un singur act;

[…]”

6 Capitolul III din Regulamentul nr. 650/2012, intitulat „Legea aplicabilă”, cuprinde articolele 20-38 din acesta.

7 Articolul 21 din acest regulament, intitulat „Norma generală”, prevede la alineatul (1):

„Sub rezerva cazului în care prezentul regulament cuprinde dispoziții contrare, legea aplicabilă succesiunii în ansamblul său este cea a statului în care defunctul își avea reședința obișnuită în momentul decesului.”

8 Articolul 22 din Regulamentul nr. 650/2012, intitulat „Alegerea legii”, prevede la alineatul (1) primul paragraf:

„O persoană poate să aleagă ca legea care să se aplice succesiunii sale în ansamblu său să fie legea statului a cărui cetățenie o deține în momentul alegerii legii sau la data decesului.”

9 Articolul 23 din acest regulament, intitulat „Domeniul de aplicare a legii aplicabile”, are următorul cuprins:

„(1) Legea stabilită în temeiul articolelor 21 sau 22 reglementează succesiunea în ansamblul său.

(2) Această lege reglementează, în special:

(a) cauzele, momentul și locul deschiderii succesiunii;

(b) vocația succesorală a beneficiarilor, stabilirea cotelor-părți ce le revin acestora, a obligațiilor care le pot fi impuse de către defunct, precum și a altor drepturi privind succesiunea, inclusiv drepturile succesorale ale soțului sau ale partenerului supraviețuitor;

[…]

(e) transferul către moștenitori și, după caz, către legatari al bunurilor, drepturilor și obligațiilor din care se compune patrimoniul succesoral, inclusiv condițiile și efectele acceptării succesiunii sau a unui legat sau ale renunțării la acestea;

[…]”

10 Capitolul VI din Regulamentul nr. 650/2012, intitulat „Certificatul european de moștenitor”, cuprinde articolele 62-73 din acesta.

11 Potrivit articolului 63 din regulamentul menționat, intitulat „Scopul certificatului”:

„(1) Certificatul este destinat utilizării de către moștenitori, de către legatari cu drepturi directe la succesiune și de către executori testamentari sau administratori ai patrimoniului succesoral care trebuie să își dovedească într-un alt stat membru statutul sau să își exercite dreptul respectiv de moștenitor sau legatar și/sau atribuțiile de executor testamentar sau administrator al patrimoniului succesoral.

(2) Certificatul poate fi utilizat, în special, pentru a proba unu sau mai multe dintre următoarele:

(a) statutul și/sau drepturile fiecărui moștenitor sau, după caz, ale fiecărui legatar menționat în certificat și cotele-părți respective din patrimoniul succesoral;

(b) atribuirea unui bun anume sau a anumitor bunuri care fac parte din patrimoniul succesoral moștenitorului/moștenitorilor sau, după caz, legatarului menționat (legatarilor menționați) în certificat;

[…]”

12 Articolul 65 din Regulamentul nr. 650/2012, intitulat „Solicitarea unui certificat”, prevede la alineatele (1) și (3):

„(1) Certificatul este emis la cererea oricărei persoane menționate la articolul 63 alineatul (1) (denumită în continuare «solicitantul»).

[…]

(3) Cererea trebuie să conțină informațiile enumerate mai jos, în măsura în care solicitantul deține astfel de informații și în măsura în care aceste informații sunt necesare autorității emitente pentru a atesta elementele pe care solicitantul dorește să le ateste, și trebuie să fie însoțită de toate documentele pertinente, fie în original, fie sub formă de copii care îndeplinesc condițiile necesare pentru a le stabili autenticitatea, fără a aduce atingere articolului 66 alineatul (2):

[…]

(f) scopul preconizat al certificatului în conformitate cu articolul 63;

[…]

(h) elementele în baza cărora solicitantul revendică, după caz, dreptul său la succesiune în calitate de beneficiar și/sau dreptul de a executa testamentul defunctului și/sau dreptul de a administra patrimoniul defunctului;

[…]”

13 Articolul 66 din acest regulament, intitulat „Examinarea cererii”, prevede la alineatele (1), (2) și (5):

„(1) La primirea cererii, autoritatea emitentă verifică informațiile și declarațiile solicitantului, precum și documentele și celelalte mijloace de probă furnizate de acesta. Aceasta efectuează anchetele necesare pentru verificarea respectivă, din oficiu, atunci când acest lucru este prevăzut în propria legislație sau atunci când este autorizat de aceasta sau îl invită pe solicitant să furnizeze orice alte dovezi pe care le consideră necesare.

(2) Atunci când solicitantul nu este în măsură să furnizeze copii ale documentelor relevante care îndeplinesc condițiile necesare pentru stabilirea autenticității, autoritatea emitentă poate decide să accepte probe sub alte forme.

[…]

(5) În sensul prezentului articol, autoritatea competentă a unui stat membru furnizează, la cerere, autorității emitente a unui alt stat membru informații cuprinse în special în registrele funciare, în registrul stării civile și în registrele cuprinzând documente și elemente de fapt relevante pentru succesiune sau pentru aspectele patrimoniale ale regimului matrimonial sau ale unui regim patrimonial echivalent aplicat defunctului, în cazul în care respectiva autoritate competentă ar fi autorizată, în temeiul legislației naționale, să furnizeze astfel de informații unei alte autorități naționale.”

14 Articolul 67 din regulamentul menționat, intitulat „Eliberarea certificatului”, prevede la alineatul (1):

„Autoritatea emitentă eliberează fără întârziere certificatul, în conformitate cu procedura prevăzută în prezentul capitol, atunci când elementele care trebuie certificate au fost stabilite în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii sau în temeiul oricărei alte legi aplicabile unor elemente specifice. Aceasta utilizează formularul elaborat în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 81 alineatul (2).

Autoritatea emitentă nu eliberează certificatul mai ales dacă:

(a) elementele care trebuie certificate fac obiectul unei contestații sau

(b) certificatul nu ar fi în conformitate cu o hotărâre referitoare la aceleași elemente.”

15 Potrivit articolului 68 din Regulamentul nr. 650/2012, intitulat „Conținutul certificatului”:

„Certificatul cuprinde următoarele informații, în măsura în care acestea sunt necesare în scopul pentru care se eliberează certificatul:

[…]

(l) cota-parte care îi revine fiecărui moștenitor și, după caz, lista drepturilor și/sau a bunurilor care revin unui anumit moștenitor;

[…]”

16 Articolul 69 din acest regulament, intitulat „Efectele certificatului”, prevede:

„(1) Certificatul produce efecte în fiecare stat membru fără a fi necesară nicio procedură specială.

(2) Se prezumă că certificatul probează cu exactitate elementele stabilite în temeiul legii aplicabile succesiunii sau în temeiul oricărei alte legi aplicabile elementelor specifice. Se prezumă că persoana menționată în certificat drept moștenitor, legatar, executor testamentar sau administrator al patrimoniului succesoral are statutul menționat în certificat și/sau este titular al drepturilor sau al puterilor stipulate în certificat, fără alte condiții și/sau restricții aferente acelor drepturi sau puteri decât cele stipulate în certificat.

(3) Se consideră că orice persoană care, acționând pe baza informațiilor atestate în certificat, efectuează plăți sau transmite bunuri unei persoane menționate în certificat drept persoană autorizată să accepte plăți sau bunuri a încheiat tranzacții cu o persoană autorizată să accepte plăți sau bunuri, cu excepția cazului în care această persoană știe că cele conținute în certificat nu corespund realității sau nu are cunoștință de acest fapt din cauza unei neglijențe grave.

(4) În cazul în care o persoană menționată într-un certificat drept persoană autorizată să dispună de bunurile succesorale dispune de aceste bunuri în favoarea unei alte persoane, dacă acționează pe baza informațiilor atestate în certificat, se consideră că acea persoană devine parte într-o tranzacție cu o persoană autorizată să dispună de bunurile vizate, cu excepția cazului în care această persoană știe că cele conținute în certificat nu corespund realității sau nu are cunoștință de acest fapt din cauza unei neglijențe grave.

(5) Certificatul constituie un titlu valabil pentru înscrierea bunurilor succesorale în registrul corespunzător al unui stat membru, fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (2) literele (k) și (l).”

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1329/2014

17 Articolul 1 alineatul (5) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1329/2014 al Comisiei din 9 decembrie 2014 de stabilire a formularelor menționate în Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și

executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor (JO 2014, L 359, p. 30) stipulează:

„Formularul care trebuie utilizat pentru certificatul european de moștenitor, menționat la articolul 67 alineatul (1) din Regulamentul [nr. 650/2012], este formularul nr. V, prevăzut în anexa 5.”

18 Formularul V care figurează în anexa 5 la Regulamentul de punere în aplicare nr. 1329/2014 este intitulat „Certificatul european de moștenitor”.

19 Acest formular V indică anexele care pot fi incluse, în funcție de situație, în certificatul european de moștenitor. Printre aceste anexe figurează anexa IV, intitulată „Statutul și drepturile moștenitorului/moștenitorilor”.

20 Punctul 9 din această anexă IV conține mențiunea „Bunul/bunurile atribuit(e) moștenitorului, pentru care a fost solicitată certificarea (vă rugăm să specificați bunul/bunurile, precum și toate datele de identificare relevante ale acestuia/acestora)”. Nota de subsol 13 referitoare la acest punct 9 prevede:

„În cazul unui bun înregistrat, vă rugăm să menționați informațiile cerute în temeiul legislației statului membru în care este ținut registrul, în vederea identificării bunului [de exemplu, pentru bunurile imobile, adresa exactă, autoritatea de cadastru, parcela de teren sau numărul cadastral, descrierea bunului imobil (dacă este necesar, anexați documente relevante)].”

Dreptul german

21 Articolul 1922 din Bürgerliches Gesetzbuch (Codul civil), intitulat „Succesiunea cu titlu universal”, în versiunea aplicabilă litigiului principal, prevede la alineatul (1):

„În cazul decesului unei persoane (succesiune), patrimoniul acesteia (moștenirea) este transferat în întregime către una sau mai multe persoane (succesori).”

Litigiul principal și întrebările preliminare

22 La 1 martie 2013, testatorul în cauză și soția sa au întocmit un testament conjunctiv prin care fiecare îl desemna pe celălalt în calitate de moștenitor unic al primului dintre ei care va deceda și o declarau pe unica lor fiică drept moștenitoare a ultimului supraviețuitor dintre ei doi.

23 Testatorul, cu ultima reședință obișnuită situată în Germania, a decedat la 5 octombrie 2015, iar fiica și soția sa au decedat la 5 ianuarie 2019 și, respectiv, la 21 februarie 2022. Succesiunea testatorului menționat (denumit în continuare „defunctul”) cuprindea printre altele un bun imobil situat pe teritoriul Republicii Cehe.

24 La 27 aprilie 2023, cei cinci reclamanți din litigiul principal, acționând în calitate de copii ai fiicei decedate a defunctului, au sesizat Amtsgericht Fürth (Tribunalul Districtual din Fürth, Germania) cu o cerere de eliberare a unui certificat european de moștenitor în special pentru soluționarea cauzei succesorale în ceea ce privește acest bun imobil. Ei solicitau în acest scop ca certificatul menționat să desemneze soția defunctului ca fiind unica moștenitoare a acestuia și ca ei înșiși să fie recunoscuți ca fiind succesorii moștenitoarei respectivei soții, fiecare având o cotă-parte de o

cincime din succesiune. În plus, solicitau ca bunul imobil menționat să fie identificat în mod expres în certificat, deoarece această identificare era necesară, în temeiul legislației cehe aplicabile, pentru ca succesiunea să poată fi înscrisă în registrul funciar ceh doar pe baza acestui certificat.

25 Prin decizia din 19 iulie 2023, Amtsgericht Fürth (Tribunalul Districtual din Fürth) a respins cererea reclamanților din litigiul principal de identificare expresă în certificatul european de moștenitor în discuție a bunului imobil situat în Republica Cehă.

26 Prin decizia din 11 decembrie 2023, această soluție de respingere a fost confirmată de Oberlandesgericht Nürnberg (Tribunalul Regional Superior din Nürnberg, Germania). Instanța respectivă a considerat că menționarea pur informativă a unor bunuri individualizate în certificatul european de moștenitor, care nu ar beneficia nici de efectul prezumției, nici de protecția încrederii legitime în temeiul Regulamentului nr. 650/2012, ar fi contrară obiectivului acestuia constând în crearea unui instrument uniform care să poată fi utilizat cu ușurință în toate statele membre. Ea a adăugat că nu este prevăzut că autoritatea care emite un asemenea certificat este obligată să verifice dacă defunctul era proprietarul unui anumit bun la momentul decesului. Potrivit instanței menționate, securitatea tranzacțiilor ar putea fi compromisă dacă în acest certificat ar fi reproduse simple declarații ale unui moștenitor și li s-ar conferi astfel o aparență de autenticitate oficială.

27 Reclamanții din litigiul principal au formulat recurs împotriva acestei decizii la Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania), care este instanța de trimitere, în vederea eliberării unui certificat european de moștenitor care să identifice în mod concret bunul imobil situat în Republica Cehă.

28 Având îndoieli cu privire la acest aspect, instanța menționată observă că în Germania există o divergență de interpretare în ceea ce privește necesitatea de a menționa bunuri succesorale specifice într-un asemenea certificat. Potrivit unei prime teze, susținută de o parte a jurisprudenței și a doctrinei, o asemenea menționare ar fi exclusă atunci când succesiunea este reglementată de dreptul german, întrucât acesta se întemeiază pe principiul succesiunii universale, enunțat la articolul 1922 din Codul civil, în versiunea aplicabilă litigiului principal. Susținătorii acestei teze arată că lista bunurilor prevăzută la articolul 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 ar fi utilă numai în cadrul unor succesiuni reglementate de o legislație străină care implică mai mulți moștenitori, dintre care unul ar intenționa să își stabilească drepturile asupra unor bunuri care i-au fost atribuite individual. În urma Hotărârii din 9 martie 2023, Registrų centras (C-354/21, EU:C:2023:184), o parte importantă a doctrinei ar susține însă teza contrară, invocând faptul că obiectivul certificatului european de moștenitor, care ar consta în simplificarea soluționării succesiunii în statele membre, ar pleda în favoarea necesității de a înscrie bunuri individuale într-un asemenea certificat.

29 În acest context, instanța de trimitere urmărește să afle, în primul rând, dacă articolul 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 impune ca certificatul european de moștenitor să menționeze elementele de identificare relevante ale unui bun imobil situat într-un alt stat membru decât cel în care a fost eliberat certificatul atunci când moștenitorii în cauză solicită inserarea acestor elemente pentru a se înscrie în registrul funciar al acestui alt stat membru în calitate de proprietari ai bunului respectiv și atunci când legea acestui din urmă stat membru (*lex rei sitae*) impune menționarea elementelor respective în vederea unei asemenea înscrieri. Ea ridică în special problema dacă o asemenea obligație există atunci când, în temeiul acestei legi, o înscriere nu poate fi efectuată doar pe baza unui certificat european de moștenitor decât în măsura în care

acesta cuprinde identificarea bunului în cauză. Ea apreciază că, în cazul unui răspuns afirmativ, obiectivele vizate de acest regulament nu ar fi atinse deoarece, pe de o parte, drepturile moștenitorilor ar putea să nu fie garantate în mod efectiv și, pe de altă parte, eliberarea unui asemenea certificat ar putea conduce la întârzieri și la costuri suplimentare atunci când autoritatea emitentă a acestuia ar avea îndoieli dacă bunul imobil face parte din patrimoniul succesoral în cauză și când s-ar dovedi necesare obținerea de consultanță juridică, strângerea unor probe, precum și traducerea unor documente.

30 În al doilea rând, această instanță dorește să se stabilească dacă împrejurarea că, în temeiul legii aplicabile succesiunii în cauză (*lex successionis*), patrimoniul defunctului este transmis moștenitorului respectiv sub regimul unei „succesiuni cu titlu universal” are relevanță asupra răspunsului care trebuie dat la întrebarea menționată la punctul anterior din prezenta hotărâre. Ea ridică în special problema dacă obligația de a menționa în certificatul european de moștenitor informațiile referitoare la un bun imobil impuse de *lex rei sitae* ar constitui un formalism inutil într-o asemenea situație, în care, potrivit unui asemenea regim, bunurile defunctului sunt primite în ansamblu de către moștenitor la momentul decesului.

31 În al treilea rând, instanța menționată ridică problema relevanței în vederea răspunsului la prima întrebare a faptului că, în temeiul *lex rei sitae*, înscrierea unui bun imobil în registrul funciar al statului membru în care este situat bunul ar putea fi efectuată atunci când certificatul european de moștenitor nu cuprinde informațiile impuse de această lege, însă este însoțit de un document care conține o declarație a moștenitorului în cauză sau, eventual, a propriilor moștenitori referitoare la acest bun. În această privință, instanța de trimitere arată că, în speță, legislația cehă aplicabilă, în special articolele 66 și 69 din vyhláška č. 357/2013 SB., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška) [Ordonanța nr. 357/2013 privind cadastrul imobiliar (Ordonanța privind cadastrul)] permite moștenitorului să depună o declarație în vederea înscrierii de către biroul cadastral a unui bun succesoral în registrul funciar atunci când certificatul european de moștenitor nu menționează informațiile necesare în vederea acestei înscrieri deoarece ordinea juridică a statului membru în care a fost emis certificatul nu permite includerea unei asemenea mențiuni.

32 În aceste condiții, Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție) a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că certificatul european de moștenitor trebuie să conțină informațiile necesare în temeiul dreptului intern al statului în care este situat imobilul pentru înscrierea moștenitorului în registrul funciar în calitate de proprietar al unui bun imobil care face parte din patrimoniul succesoral situat într-un alt stat membru decât cel al autorității emitente în cazul în care moștenitorul a solicitat includerea acestor informații în certificatul european de moștenitor în scopul înscrierii sale ca proprietar în registrul funciar al statului în care este situat imobilul, iar înscrierea în registrul funciar al statului respectiv, în temeiul dreptului intern al acestui stat, atunci când certificatul european de moștenitor este prezentat ca singurul document în susținerea cererii de înscriere, poate avea loc numai dacă certificatul european de moștenitor conține aceste informații?

2) Pentru a răspunde la prima întrebare, prezintă relevanță faptul că, în temeiul dreptului succesoral aplicabil, transmiterea succesiunii are loc prin succesiune cu titlu universal?

3) Pentru a răspunde la prima întrebare, prezintă relevanță faptul că înscrierea, menționată la prima întrebare, în registrul funciar al statului în care este situat imobilul poate fi obținută, în temeiul dreptului intern al acestui stat, în locul prezentării unui certificat european de moștenitor care conține informațiile menționate la prima întrebare, și prin prezentarea la oficiul cadastral al statului în care este situat imobilul de către moștenitor sau, după decesul său, de către moștenitorul acestuia, pe lângă un certificat european de moștenitor care nu conține informațiile menționate la prima întrebare, a unui document suplimentar care conține o declarație a moștenitorului sau, după decesul său, a moștenitorului acestuia?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

33 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că autoritatea care emite certificatul european de moștenitor este obligată să includă în cuprinsul acestuia informațiile care permit identificarea unui bun imobil ce face parte din patrimoniul succesoral în cauză și este situat într-un alt stat membru decât cel în care este eliberat certificatul atunci când solicitanții cer eliberarea certificatului în scopul înscrierii dreptului de proprietate asupra bunului în registrul funciar al acestui alt stat membru și când legislația acestuia impune ca informațiile respective să fie indicate în certificat pentru ca înscrierea să poată fi efectuată doar pe baza acestui document.

34 Trebuie amintit că articolul 68 din Regulamentul nr. 650/2012, care face parte în capitolul VI din acest regulament, precizează, după cum indică titlul său, conținutul certificatului european de moștenitor, care beneficiază de un regim juridic autonom, stabilit prin dispozițiile capitolului VI menționat [a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iulie 2020, E. E. (Competența jurisdicțională și legea aplicabilă succesiunilor), C-80/19, EU:C:2020:569, punctul 70, precum și Hotărârea din 9 martie 2023, Registrų centras, C-354/21, EU:C:2023:184, punctul 40 și jurisprudența citată]. În acest sens, articolul 68 menționat prevede că, atunci când se solicită un asemenea certificat, el trebuie să cuprindă informațiile enumerate la acest articol 68 „în măsura în care acestea sunt necesare în scopul pentru care se eliberează certificatul”. Printre aceste informații figurează, potrivit literei (l) a aceluiași articol, „cota-parte care îi revine fiecărui moștenitor și, dacă este cazul, lista drepturilor și/sau a bunurilor care revin unui anumit moștenitor”.

35 În această privință, instanța de trimitere ridică în special problema dacă din modul de redactare a articolului 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 și în special din utilizarea termenilor „dacă este cazul” și „un anumit moștenitor” reiese că această dispoziție impune identificarea în certificatul european de moștenitor a bunului succesoral în cauză numai în cazul în care acest bun este atribuit unuia dintre moștenitori atunci când există mai mulți comoștenitori.

36 Trebuie arătat că, potrivit unei jurisprudențe constante, în vederea interpretării unei dispoziții de drept al Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul său și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte această dispoziție (a se vedea Hotărârea din 17 noiembrie 1983, Merck, 292/82, EU:C:1983:335, punctul 12, și Hotărârea din 23 ianuarie 2025, Albausy, C-187/23, EU:C:2025:34, punctul 39).

37 În primul rând, în ceea ce privește modul de redactare a articolului 68 din Regulamentul nr. 650/2012, reiese fără echivoc din acesta că împrejurarea că informațiile în cauză sunt „necesare în scopul” urmărit de solicitantul unui certificat european de moștenitor constituie un factor determinant pentru stabilirea elementelor pe care trebuie să le conțină un asemenea certificat.

38 În plus, Curtea a subliniat deja că, în special în cazul în care un asemenea certificat este destinat să fie prezentat ca document pe baza căruia se solicită înregistrarea unui bun succesoral imobil, articolul 68 din Regulamentul nr. 650/2012 prevede un minim de informații care trebuie să figureze în acest certificat. Curtea a mai precizat că conținutul certificatului poate varia de la un caz la altul în funcție de scopurile pentru care este eliberat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 martie 2023, Registrų centras, C-354/21, EU:C:2023:184, punctul 45).

39 În speță, instanța de trimitere urmărește să afle dacă certificatul european de moștenitor trebuie să cuprindă informațiile care permit identificarea unui bun succesoral imobil situat în alt stat membru decât cel care eliberează certificatul, în cazul în care, pe de o parte, solicitantul reclamă menționarea acestor informații în vederea unei înscrieri în registrul funciar al acestui prim stat membru și, pe de altă parte, legislația acestuia subordonează înscrierea respectivă, atunci când este solicitată numai pe baza unui asemenea certificat, condiției ca certificatul să indice bunul în cauză, astfel încât această menționare este necesară în vederea înscrierii solicitate.

40 Astfel, în împrejurările vizate de prima întrebare, din care reiese că menționarea unui bun imobil care face parte din patrimoniul succesoral în cauză și care este situat într-un alt stat membru decât cel care a eliberat certificatul european de moștenitor se dovedește necesară în raport cu scopul pentru care este eliberat certificatul, modul de redactare a articolului 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 permite o interpretare potrivit căreia autoritatea care emite certificatul este obligată să includă în cuprinsul acestuia elementele de identificare a bunului imobil respectiv.

41 În plus, termenii „dacă este cazul” și „un anumit moștenitor”, care sunt utilizați la litera (l) a acestui articol 68, nu pot fi interpretați în sensul că identificarea într-un certificat european de moștenitor a unui anumit bun succesoral ar fi necesară numai în cazul în care bunul este atribuit unuia dintre moștenitori atunci când există mai mulți comoștenitori, o asemenea identificare putând să se dovedească necesară și în alte situații în raport cu scopul urmărit de solicitantul certificatului. Acești termeni trebuie înțeleși în sensul că lista drepturilor și/sau a bunurilor care fac parte din patrimoniul succesoral nu trebuie să figureze în certificatul menționat în mod sistematic, ci numai atunci când este necesară în scopul pentru care este eliberat.

42 În al doilea rând, în ceea ce privește contextul în care se înscrie articol 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012, trebuie arătat, mai întâi, că mai multe dispoziții din acest regulament stabilesc o legătură directă între scopul cererii de eliberare a certificatului european de moștenitor și conținutul certificatului.

43 Astfel, articolul 63 din Regulamentul nr. 650/2012, referitor la scopul certificatului european de moștenitor, prevede la alineatul (1) că acest instrument este destinat utilizării de către moștenitorii, printre alții, care trebuie să își dovedească statutul sau să își exercite drepturile într-un alt stat membru. Alineatul (2) literele (a) și (b) al acestui articol 63 precizează că certificatul poate fi utilizat în special pentru a proba statutul și/sau drepturile, precum și cota-parte care revine fiecăruia dintre moștenitorii menționați în acesta, precum și atribuirea

unui bun anume sau a anumitor bunuri care fac parte din patrimoniul succesoral moștenitorului/moștenitorilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 martie 2023, Registrų centras, C-354/21, EU:C:2023:184, punctul 43).

44 În acest sens, cererea trebuie să conțină informațiile enumerate la articolul 65 alineatul (3) din acest regulament, în special scopul preconizat al certificatului în conformitate cu articolul 63 din regulamentul menționat, în măsura în care aceste informații sunt necesare pentru ca autoritatea emitentă să poată certifica elementele prezentate de solicitant pentru aceasta. În plus, cererea trebuie să fie însoțită de toate documentele pertinente, fie în original, fie sub formă de copii autentificate în mod corespunzător.

45 În continuare, relevanța scopului pentru care este solicitat un certificat european de moștenitor asupra conținutului acestuia este reflectată și la articolul 69 din Regulamentul nr. 650/2012, interpretat în lumina considerentului (71) al acestuia, care enumeră efectele juridice pe care certificatul le produce în toate statele membre. Din articolul 69 rezultă că se prezumă că persoana menționată în certificat drept moștenitor are statutul menționat în certificat și/sau este titular al drepturilor sau al puterilor stipulate în certificat, care se prezumă că probează cu exactitate elementele stabilite în temeiul legii aplicabile succesiunii sau în temeiul oricărei alte legi aplicabile elementelor specifice. Astfel, atunci când certificatul european de moștenitor este eliberat unui moștenitor în statul membru în care defunctul are reședința obișnuită, acest moștenitor îl poate utiliza în celelalte state membre în care se află bunurile defunctului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 martie 2023, Registrų centras, C-354/21, EU:C:2023:184, punctul 44, și Hotărârea din 23 ianuarie 2025, Albausy, C-187/23, EU:C:2025:34, punctul 52).

46 În sfârșit, în ceea ce privește relația dintre dispozițiile Regulamentului nr. 650/2012 referitoare la certificatul european de moștenitor și normele de drept național aplicabile, trebuie amintit că din jurisprudența Curții rezultă că aceste dispoziții nu împiedică un stat membru să stabilească cerințele care trebuie respectate în vederea înregistrării drepturilor reale imobiliare, în conformitate cu considerentul (18) al acestui regulament, care face trimitere la *lex rei sitae*. Articolul 1 alineatul (2) litera (l), articolul 68 litera (l) și articolul 69 alineatul (5) din regulamentul menționat nu se opun, așadar, unei reglementări a unui stat membru care prevede că cererea de înscriere a unui bun imobil în registrul funciar al acest statui membru poate fi respinsă atunci când singurul document prezentat în susținerea acestei cereri este un certificat european de moștenitor care nu identifică bunul imobil (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 martie 2023, Registrų centras, C-354/21, EU:C:2023:184, punctele 47-53).

47 În plus, ipoteza în care identificarea unui bun succesoral este necesară pentru a permite unui moștenitor să demonstreze că i-a fost atribuit bunul, în special atunci când această identificare este impusă de legea statului membru în care este ținut registrul în cauză, este prevăzută de asemenea la punctul 9 din anexa IV la formularul V care figurează în anexa 5 la Regulamentul de punere în aplicare nr. 1329/2014 și pe care autoritatea emitentă este obligată să îl utilizeze în vederea eliberării unui certificat european de moștenitor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 ianuarie 2025, Albausy, C-187/23, EU:C:2025:34, punctul 49 și jurisprudența citată), precum și la nota de subsol 13 din anexa IV menționată.

48 Din ansamblul dispozițiilor Regulamentului nr. 650/2012 menționate mai sus reiese că dovada atribuirii anumitor bunuri succesorale moștenitorului/moștenitorilor în cauză constituie unul dintre scopurile pentru care poate fi eliberat certificatul european de moștenitor. Rezultă de asemenea că conținutul acestuia depinde în special de caracterul necesar al mențiunii cerute de solicitant în raport cu scopul pentru care este eliberat certificatul. Aceasta este în special situația

în privința indicării unui bun succesoral imobil care este situat în alt stat membru decât cel care a eliberat certificatul atunci când această menționare este necesară în vederea unei înscrieri în registrul funciar al acestui alt stat membru, precum în cadrul litigiului principal.

49 În al treilea rând, trebuie amintit că obiectivele Regulamentului nr. 650/2012 urmăresc în special, așa cum reiese din considerentele (7), (8) și (80) ale acestuia, să ajute moștenitorii să își valorifice drepturile, care trebuie garantate în mod efectiv, în contextul unei succesiuni cu elemente de extraneitate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 martie 2018, Mahnkopf, C-558/16, EU:C:2018:138, punctul 35, Hotărârea din 23 ianuarie 2025, Albausy, C-187/23, EU:C:2025:34, punctul 50, precum și Hotărârea din 27 martie 2025, Ławida, C-57/24, EU:C:2025:217, punctul 37).

50 Mai precis, în considerentul (67) al acestui regulament se arată că certificatul european de moștenitor a fost creat pentru a permite moștenitorilor, printre altele, să își dovedească cu ușurință statutul și/sau drepturile și competențele într-un alt stat membru, de exemplu cel în care se situează bunurile succesorale, pentru ca o asemenea succesiune să fie soluționată într-o manieră rapidă, simplă și eficace (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 martie 2018, Mahnkopf, C-558/16, EU:C:2018:138, punctul 36, Hotărârea din 9 martie 2023, Registrų centras, C-354/21, EU:C:2023:184, punctul 42, precum și Hotărârea din 23 ianuarie 2025, Albausy, C-187/23, EU:C:2025:34, punctul 51).

51 Rezultă că certificatul european de moștenitor urmărește să permită moștenitorilor să își valorifice drepturile în unul sau mai multe state membre, altele decât cel care în care s-a eliberat certificatul, și, prin urmare, să nu îi oblige pe aceștia să sesizeze diferite autorități din aceste state membre. În consecință, interpretarea articolului 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 potrivit căreia conținutul unui asemenea certificat se stabilește în funcție de scopul pentru care este eliberat permite menținerea efectului util al acestei dispoziții, ținând seama în mod corespunzător de interesele moștenitorilor în cauză, și garantarea realizării obiectivelor astfel urmărite de acest regulament în general și de certificatul european de moștenitor în special.

52 Or, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, caracterul incomplet al certificatului european de moștenitor este susceptibil să împiedice utilizarea sa în scopul în care a fost solicitat, și anume, în speță, atestarea dobândirii dreptului de proprietate asupra bunului respectiv. Astfel, în vederea realizării obiectivelor menționate la punctul de mai sus din prezenta hotărâre, autoritatea emitentă este obligată să includă datele de identificare a unui bun imobil într-un asemenea certificat atunci când acesta este solicitat în vederea înscrierii într-un registru funciar care, în temeiul legii statului membru în care este situat bunul și este ținut acest registru, nu poate fi efectuată doar pe baza certificatului, fără menționarea acestor date. În plus, pentru a garanta realizarea obiectivelor și pentru a menține efectul util al articolului 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012, o atare obligație a autorității emitente nu poate fi limitată la cazurile vizate la punctul 35 din prezenta hotărâre, și anume dacă bunul este atribuit unuia dintre moștenitori, atunci când există mai mulți comoștenitori.

53 Prin urmare, este conform cu modul de redactare a articolului 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012, cu contextul în care se înscrie această dispoziție și cu obiectivele urmărite de regulament ca această dispoziție să fie interpretată în sensul că impune autorității care emite certificatul european de moștenitor să includă în cuprinsul acestuia informațiile care permit identificarea unui bun imobil atribuit unui moștenitor sau moștenitorilor atunci când aceste informații sunt necesare în vederea înscrierii în registrul funciar al statului membru în care este situat bunul doar pe această bază.

54 Această interpretare a articolului 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 nu poate fi infirmată de îndoielile de ordin practic exprimate de instanța de trimitere, potrivit cărora interpretarea menționată ar determina autoritatea care emite certificatul european de moștenitor să efectueze, dacă este cazul, demersuri pentru a stabili dacă bunul imobil în cauză intră efectiv în patrimoniul succesoral în raport cu dreptul statului membru în care este situat bunul. Potrivit acestei instanțe, asemenea demersuri ar putea genera costuri și termene suplimentare care riscă să compromită obiectivele de simplificare și de celeritate urmărite de acest regulament, iar aceste obstacole nu ar fi îndepărtate prin mecanismele de cooperare existente între autoritățile competente ale statelor membre.

55 Astfel, trebuie să se constate că, deși este adevărat că o asemenea verificare poate determina costuri și termene suplimentare, neidentificarea de către autoritatea care emite certificatul european de moștenitor a unui bun imobil ca făcând parte din patrimoniul succesoral ar prezenta inconvenientul major de a compromite exercitarea efectivă a drepturilor moștenitorului în cauză. Or, în conformitate cu considerentul (7) al Regulamentului nr. 650/2012, este necesar să se faciliteze buna funcționare a pieței interne prin eliminarea obstacolelor din calea liberei circulații a persoanelor care se confruntă cu dificultăți în exercitarea propriilor drepturi în contextul unei succesiuni cu elemente de extraneitate și să se garanteze în mod eficient și drepturile moștenitorilor. În schimb, eliberarea unui certificat european de moștenitor care nu ar conține informațiile impuse de dreptul statului membru în care este situat bunul în cauză și în care este ținut registrul funciar ar priva respectivul moștenitor de posibilitatea de a se prevala în mod util de acest certificat.

56 În plus, din articolul 66 din Regulamentul nr. 650/2012 reiese că legiuitorul Uniunii a instituit efectiv mecanisme de investigare și de transmitere a informațiilor între autoritățile competente ale statelor membre pentru a verifica elementele furnizate de persoana care solicită eliberarea unui certificat european de moștenitor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 ianuarie 2019, Brisch, C-102/18, EU:C:2019:34, punctul 35). Mai precis, alineatul (1) al articolului 66 permite autorității care emite certificatul, atunci când propria legislație îngăduie acest lucru, să efectueze investigațiile pe care le consideră necesare sau să solicite furnizarea altor dovezi. Alineatul (5) al articolului 66 prevede că autoritatea competentă a unui stat membru trebuie să furnizeze, la cerere, autorității emitente informații conținute în registre cuprinzând documentele și elemente de fapt relevante pentru succesiune. Din considerentul (68) al regulamentului menționat reiese de asemenea că acest regulament prevede un schimb de informații cu privire la formalitățile necesare pentru înregistrarea bunurilor imobile în statul membru în care este ținut registrul. Rezultă că dificultățile practice precum cele indicate de instanța de trimitere au fost luate în considerare de legiuitorul Uniunii și că regulamentul menționat prevede mecanisme care urmăresc depășirea acestora.

57 De asemenea, potrivit instanței de trimitere, conținutul considerentului (71) al Regulamentului nr. 650/2012 pare să excludă posibilitatea ca forța probantă a certificatului european de moștenitor să se extindă la problema dacă un anumit bun aparținea defunctului. Ea apreciază că din articolul 66 alineatul (1), din articolul 67 alineatul (1) primul paragraf și din articolul 69 alineatele (2)-(4) din acest regulament pare să rezulte că, în ipoteza în care un bun ar trebui identificat într-un asemenea certificat, autoritatea emitentă ar fi obligată să verifice dacă acest bun intră efectiv în patrimoniul defunctului.

58 În această privință, trebuie amintit că în considerentul (71) al Regulamentului nr. 650/2012 se precizează că forța probantă a certificatului european de moștenitor nu ar trebui extinsă la problema dacă un anumit bun aparținea sau nu defunctului, din moment ce o astfel de chestiune

nu intră în domeniul de aplicare al acestui regulament, astfel cum este definit la articolul 1 din acesta. Din considerentul (18) al regulamentului menționat reiese că autoritățile statului membru în care este ținut registrul pot verifica dacă dreptul defunctului asupra bunurilor succesorale menționate în documentul prezentat spre înregistrare este un drept înscris ca atare în registru sau care este altfel dovedit în conformitate cu legea statului membru în care este ținut registrul. Prin urmare, faptul că certificatul european de moștenitor nu are forță probantă în ceea ce privește aspectul dacă un bun determinat aparținea sau nu defunctului nu afectează obligația ce revine autorității emitente de a identifica bunul în certificat atunci când o asemenea identificare este necesară pentru scopul în care este eliberat certificatul.

59 Articolul 69 alineatul (2) din Regulamentul nr. 650/2012, interpretat în lumina considerentului (71) al acestuia, prevede că se prezumă că certificatul european de moștenitor probează cu exactitate numai elementele stabilite în temeiul legii aplicabile succesiunii, desemnată de dispozițiile capitolului III din acest regulament, sau în temeiul oricărei alte legi aplicabile unor elemente specifice, cum ar fi condițiile de fond ale dispozițiilor pentru cauză de moarte. Alineatul (5) al articolului 69 adaugă că un asemenea certificat constituie un titlu valabil pentru înscrierea bunurilor succesorale în registrul corespunzător al unui stat membru, fără a aduce atingere excluderilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) literele (k) și (l) din regulamentul menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 martie 2023, Registrų centras, C-354/21, EU:C:2023:184, punctele 44 și 47).

60 Pe de altă parte, articolele 66 și 67 din Regulamentul nr. 650/2012 impun autorității emitente care examinează o cerere de certificat european de moștenitor, pe de o parte, să verifice informațiile, declarațiile și probele furnizate de solicitant și, pe de altă parte, să elibereze acest certificat numai atunci când elementele care trebuie certificate au fost stabilite în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii sau în temeiul oricărei alte legi aplicabile unor elemente specifice. Prin urmare, sistemul instituit prin acest regulament se întemeiază pe premisa că un asemenea certificat este eliberat atunci când elementele care trebuie certificate au fost stabilite în mod corespunzător în conformitate cu legea aplicabilă în acest sens [a se vedea în acest sens Ordonanța din 18 decembrie 2025, BNP Paribas Fortis (Trimitere preliminară efectuată de reprezentantul supleant al unui notar supleant), C-240/24, EU:C:2025:1019, punctul 46].

61 În această privință, Curtea a subliniat deja că, pentru a menține încrederea cetățenilor Uniunii în certificatul european de moștenitor, este imperativ ca acest instrument, care are forța probantă prevăzută la articolul 63 din Regulamentul nr. 650/2012 și care produce efectele prevăzute la articolul 69 din acest regulament, să nu fie eliberat, în conformitate cu articolul 67 din acesta, decât în lipsa oricărei contestații privind elemente care trebuie certificate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 ianuarie 2025, Albausy, C-187/23, EU:C:2025:34, punctele 43, 44 și 63-65). Această cerință este cu atât mai importantă cu cât un asemenea certificat produce efecte în privința tuturor persoanelor care sunt menționate nominal în cuprinsul acestuia, în special a tuturor moștenitorilor, chiar dacă aceste persoane nu au solicitat ele însele eliberarea sa (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 iulie 2021, Vorarlberger Landes- und Hypotheken-Bank, C-301/20, EU:C:2021:528, punctul 45).

62 În schimb, Regulamentul nr. 650/2012 nu poate fi interpretat în sensul că impune autorității care emite certificatul european de moștenitor obligația de a certifica elemente care nu intră în domeniul de aplicare al acestui regulament, precum problema dacă un anumit bun aparținea într-adevăr defunctului.

63 Rezultă din ceea ce precedă că autoritatea emitentă este obligată să indice în certificatul european de moștenitor informațiile care permit identificarea unui bun imobil ce face parte din patrimoniul succesoral respectiv atunci când scopul pentru care este eliberat certificatul o necesită, chiar dacă această obligație poate implica, după caz, efectuarea verificărilor ce se impun în privința elementelor care trebuie certificate. Totodată, această autoritate trebuie să refuze eliberarea certificatului respectiv în prezența unor contestații privind aceste elemente.

64 Având în vedere toate aceste motive, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că autoritatea care emite certificatul european de moștenitor este obligată să includă în cuprinsul acestuia informațiile care permit identificarea unui bun imobil ce face parte din patrimoniul succesoral în cauză și este situat într-un alt stat membru decât cel în care este eliberat certificatul atunci când solicitanții cer eliberarea certificatului în scopul înscrierii dreptului de proprietate asupra bunului în registrul funciar al acestui alt stat membru și când legislația acestuia impune ca informațiile respective să fie indicate în certificat pentru ca înscrierea să poată fi efectuată doar pe baza acestui document.

Cu privire la a doua întrebare

65 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că faptul că transmiterea patrimoniului defunctului din speță este supusă, în temeiul legii aplicabile succesiunii în cauză, regimului „succesiunii cu titlu universal”, potrivit căruia patrimoniul defunctului este transmis moștenitorilor în integralitatea sa, poate să scutească autoritatea care emite certificatul european de moștenitor de obligația de a include în cuprinsul acestuia informațiile care permit identificarea unui bun imobil ce face parte din acest patrimoniu succesoral și este situat într-un alt stat membru decât cel care eliberează certificatul atunci când indicarea acestor informații în certificat se dovedește necesară în scopul pentru care este eliberat, precum înscrierea, doar pe baza acestuia, a dreptului de proprietate asupra bunului în registrul funciar al acestui din urmă stat membru.

66 În această privință, trebuie amintit că articolul 1 alineatul (2) litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012, interpretat în lumina considerentelor (18) și (19) ale acestuia, prevede că orice înscriere într-un registru a unor drepturi asupra unor bunuri imobile sau mobile, inclusiv cerințele legale pentru o astfel de înscriere, precum și efectele înscrierii sau ale lipsei înscrierii acestor drepturi într-un registru, sunt excluse din domeniul de aplicare al acestui regulament, aceste aspecte fiind reglementate de legea statului membru în care este ținut registrul sau, în ceea ce privește bunurile imobile, de *lex rei sitae*. În schimb, după cum a statuat deja Curtea, această dispoziție nu exclude din domeniul de aplicare al regulamentului condițiile în care sunt dobândite astfel de drepturi. Această interpretare este confirmată de articolul 23 alineatele (1) și (2) din același regulament, din care reiese că legea aplicabilă succesiunii, stabilită în temeiul articolului 21 sau al articolului 22 din acesta, reglementează succesiunea în ansamblul său și, printre altele, „transferul către moștenitori […] al bunurilor, drepturilor și obligațiilor” (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 octombrie 2017, Kubicka, C-218/16, EU:C:2017:755, punctele 53-55).

67 Prin urmare, așa cum a arătat guvernul german în observațiile sale scrise, legea pe care Regulamentul nr. 650/2012 o desemnează ca fiind legea aplicabilă succesiunii este cea care reglementează forma de transfer al patrimoniului defunctului, iar această lege este cea care determină în speță dacă transferul se face sau nu cu titlu universal.

68 Cu toate acestea, în primul rând, trebuie să se constate că luarea în considerare de către autoritatea care emite certificatul european de moștenitor a regimului „succesiunii cu titlu universal” prevăzut de legea aplicabilă succesiunii pentru a se sustrage de la obligația de a include în acest certificat informațiile pe care le impune Regulamentul nr. 650/2012 nu ar fi conformă cu articolul 68 din acesta. Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctelor 37 și 48 din prezenta hotărâre, conținutul acestui certificat trebuie determinat în raport cu criteriul ca informațiile enumerate la articolul 68 să se dovedească „necesare în scopul pentru care se eliberează certificatul”, fără ca această dispoziție să cuprindă în acest sens o trimitere la dreptul statelor membre.

69 În plus, sintagma „după caz”, care este utilizată la litera (l) a articolului 68 menționat, nu poate să fie interpretată, pentru a nu compromite obiectivul de armonizare urmărit prin crearea certificatului european de moștenitor, în sensul că toate categoriile de informații care trebuie să figureze în certificat ar putea varia în funcție de conținutul legii aplicabile succesiunii în cauză și în special în funcție de regimul potrivit căruia se efectuează, în conformitate cu această lege, transferul patrimoniului defunctului.

70 În al doilea rând, trebuie arătat că nicio dispoziție din Regulamentul nr. 650/2012 nu vizează un regim de succesiune special, precum „succesiunea cu titlu universal” stabilită de dreptul național aplicabil în cauza principală, și nici nu prevede că un asemenea regim poate influența conținutul certificatului european de moștenitor, care este reglementat de articolul 68 din acest regulament. Dimpotrivă, din articolul 1 alineatul (1) și din articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 650/2012, interpretat în lumina considerentelor (7) și (9) ale acestuia, reiese că domeniul de aplicare al acestui regulament are vocația de a îngloba orice tip de succesiune cu elemente de extraneitate, precum și ansamblul aspectelor de drept civil aferente, pentru care regulamentul menționat urmărește să instituie un regim uniform, în special toate formele de transfer al bunurilor sau al drepturilor și obligațiilor defunctului [a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 septembrie 2021, UM (Contract translativ de proprietate *mortis causa*), C-277/20, EU:C:2021:708, punctul 33]. Întrucât dispozițiile Regulamentului nr. 650/2012 au, așadar, o aplicabilitate generală, aplicarea lor nu poate să varieze în funcție de regimul succesoral în cauză.

71 În al treilea rând, această constatare este confirmată de faptul că, pe de o parte, certificatul european de moștenitor este un instrument al dreptului Uniunii care beneficiază de un regim juridic autonom, stabilit de dispozițiile capitolului VI din Regulamentul nr. 650/2012, după cum s-a amintit la punctul 34 din prezenta hotărâre, și de faptul că, pe de altă parte, acest regulament constituie un act de drept al Uniunii care este direct aplicabil. Prin urmare, normele dreptului succesoral al unui stat membru, precum cele care instituie un regim de „succesiune cu titlu universal”, nu pot influența în mod restrictiv interpretarea dispozițiilor regulamentului menționat care guvernează conținutul certificatului european de moștenitor.

72 Pe de altă parte, interpretarea potrivit căreia conținutul certificatului european de moștenitor nu depinde de particularitățile ordinilor juridice naționale referitoare la succesiuni este conformă cu obiectivele de simplificare urmărite de Regulamentul nr. 650/2012 și în special cu scopurile urmărite prin crearea acestui certificat. Astfel, după cum s-a amintit la punctele 49 și 50 din prezenta hotărâre, acest regulament și certificatul menționat urmăresc printre altele să ajute moștenitorii să își valorifice efectiv drepturile în cadrul unei succesiuni care prezintă elemente de extraneitate și în acest scop să le permită să își stabilească cu ușurință drepturile într-un alt stat membru, mai precis în cel în care este situat bunul succesoral în cauză.

73 Această considerație prezintă o importanță deosebită în ipoteza unor succesiuni cu elemente de extraneitate care au un caracter complex, precum succesiunile succesive care implică, precum în speță, mai multe generații de moștenitori.

74 Ținând seama de motivele care precedă, este necesar să se răspundă la a doua întrebare că articolul 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că faptul că transmiterea patrimoniului defunctului din speță este supusă, în temeiul legii aplicabile succesiunii în cauză, regimului „succesiunii cu titlu universal”, potrivit căruia patrimoniul defunctului este transmis moștenitorilor în integralitatea sa, nu poate să scutească autoritatea care emite certificatul european de moștenitor de obligația de a include în cuprinsul acestuia informațiile care permit identificarea unui bun imobil ce face parte din acest patrimoniu succesoral și este situat într-un alt stat membru decât cel care eliberează certificatul atunci când indicarea acestor informații în cuprinsul certificatului se dovedește necesară în scopul pentru care este eliberat, precum înscrierea, doar pe baza acestuia, a dreptului de proprietate asupra bunului în registrul funciar al acestui din urmă stat membru.

Cu privire la a treia întrebare

75 Prin intermediul celei de a treia întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că autoritatea care emite certificatul european de moștenitor este scutită de obligația de a include în cuprinsului acestuia informațiile care permit identificarea unui bun imobil ce face parte din patrimoniul succesoral, atunci când menționarea acestor informații este solicitată în vederea înscrierii în registrul funciar al statului membru în care este situat acest bun, în cazul în care, în temeiul dreptului acestui stat membru, înscrierea poate fi obținută pe baza unui document suplimentar, prezentat împreună cu certificatul european de moștenitor care nu conține asemenea mențiuni.

76 Această instanță apreciază că, presupunând că prima sa întrebare impune un răspuns afirmativ, autoritatea care emite certificatul european de moștenitor ar putea fi totuși scutită de obligația de a include în cuprinsul acestuia informațiile care permit identificarea unui bun imobil atunci când dreptul statului membru în care este situat bunul prevede o cale alternativă care îngăduie înscrierea în registrul funciar al acestui stat membru prin intermediul unui document care completează certificatul de moștenitor ce nu conține asemenea informații. În opinia acesteia, nici Hotărârea din 9 martie 2023, Registrų centras (C-354/21, EU:C:2023:184), nici considerentul (18) a șasea și a șaptea teză ale Regulamentului nr. 650/2012 nu exclud posibilitatea ca informațiile necesare în acest scop să reiasă dintr-un asemenea document suplimentar. Instanța de trimitere arată că, în speță, din articolele 66 și 69 din Ordonanța privind cadastrul din Republica Cehă, astfel cum au fost prezentate la punctul 31 din prezenta hotărâre, rezultă că moștenitorii sau succesorii în drepturi ai unui moștenitor decedat au posibilitatea de a prezenta o declarație de completare a certificatului european de moștenitor care nu conține informațiile amintite mai sus, astfel încât menționarea acestora, solicitată de reclamanții din litigiul principal, s-ar putea dovedi lipsită de utilitate în opinia sa.

Cu privire la admisibilitate

77 Fără a invoca în mod formal excepția de inadmisibilitate a celei de a treia întrebări preliminare, reclamanții din litigiul principal afirmă că, în ipoteza în care certificatul european de moștenitor nu ar cuprinde elementele de identificare a bunului imobil în cauză, ei nu ar putea beneficia de

posibilitatea, prevăzută, în opinia lor, de dreptul ceh numai în favoarea moștenitorilor direcți, de a depune o declarație de completare a unui asemenea certificat pentru a obține înscrierea în registrul funciar ceh deoarece ei ar fi succesori de gradul al doilea ai defunctului. Această argumentație poate fi înțeleasă în sensul că se contestă interpretarea *lex rei sitae* reținută de instanța de trimitere și, în consecință, că se urmărește repunerea în discuție a utilității celei de a treia întrebări în raport cu litigiul principal, în sensul că aceasta ar avea caracter ipotetic.

78 În această privință, trebuie amintit, în primul rând, faptul că, în cadrul repartizării competențelor între Curte și instanțele naționale, Curtea trebuie să ia în considerare contextul factual și normativ în care se încadrează întrebările preliminare, astfel cum este definit în decizia de trimitere. Prin urmare, din moment ce instanța de trimitere a definit cadrul factual și normativ în care se încadrează întrebările pe care le adresează, nu este de competența Curții să verifice exactitatea acestora (Hotărârea din 8 iunie 2023, Prestige and Limousine, C-50/21, EU:C:2023:448, punctele 42 și 43, precum și Hotărârea din 19 martie 2026, Almirall, C-589/24, EU:C:2026:217, punctul 25).

79 Astfel, în prezenta cauză, trebuie să se pornească de la premisa, reținută de instanța de trimitere, potrivit căreia dispozițiile dreptului ceh aplicabile pot permite reclamanților din litigiul principal să obțină înscrierea în registrul funciar ceh prin prezentarea, odată cu certificatul european de moștenitor, a unei declarații destinate să îl completeze atunci când certificatul menționat nu cuprinde toate informațiile necesare în acest scop.

80 În al doilea rând, în conformitate cu jurisprudența constantă, numai instanța națională sesizată cu soluționarea litigiului și care trebuie să își asume răspunderea pentru hotărârea judecătorească ce urmează a fi pronunțată are competența să aprecieze, luând în considerare particularitățile cauzei, atât necesitatea unei decizii preliminare pentru a fi în măsură să pronunțe propria hotărâre, cât și pertinența întrebărilor pe care le adresează Curții. Rezultă că întrebările adresate de instanțele naționale beneficiază de o prezumție de pertinență și că Curtea poate refuza să se pronunțe asupra unei întrebări preliminare adresate de o instanță națională numai dacă este evident că interpretarea solicitată nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal, dacă problema este de natură ipotetică sau dacă Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 septembrie 1999, Beck și Bergdorf, C-355/97, EU:C:1999:391, punctul 22, precum și Hotărârea din 22 ianuarie 2026, Secab, C-423/23, EU:C:2026:32, punctul 24).

81 În speță, având în vedere elementele furnizate de instanța de trimitere care sunt rezumate la punctul 76 din prezenta hotărâre, nu este evident că interpretarea dispozițiilor Regulamentului nr. 650/2012 solicitată de această instanță nu ar avea nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal și nici că problema juridică ridicată în cadrul celei de a treia întrebări adresate ar fi de natură ipotetică.

82 În consecință, a treia întrebare este admisibilă.

Cu privire la fond

83 Trebuie subliniat, în primul rând, că, după cum s-a arătat la punctul 34 din prezenta hotărâre, certificatul european de moștenitor constituie un instrument autonom al dreptului Uniunii. Rezultă că conținutul acestui certificat trebuie determinat numai în raport cu dispozițiile relevante ale Regulamentului nr. 650/2012 și în special în raport cu articolul 68 din acesta, care definește informațiile pe care trebuie să le cuprindă.

84 Trebuie să se țină seama de dispozițiile dreptului național numai atunci când Regulamentul nr. 650/2012 face trimitere în mod expres la acestea. După cum s-a amintit la punctul 66 din prezenta hotărâre, aceste trimiteri se referă în special la legea statului membru în care este ținut registrul sau, în ceea ce privește bunurile imobile, la *lex rei sitae*, astfel cum enunță considerentele (18) și (19) ale acestui regulament, precum și la legea aplicabilă succesiunii, stabilită în temeiul articolului 21 sau al articolului 22 din acesta.

85 În al doilea rând, trebuie amintit că articolul 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 prevede în mod expres că certificatul european de moștenitor trebuie să menționeze cota-parte care îi revine fiecărui moștenitor și, dacă este cazul, lista drepturilor și/sau a bunurilor care revin unui anumit moștenitor, în măsura în care aceste mențiuni sunt necesare în scopul pentru care se eliberează certificatul.

86 După cum reiese din interpretarea acestei dispoziții reținută la punctele 37-53 și 64 din prezenta hotărâre, obligația autorității emitente de a include într-un certificat european de moștenitor informațiile care permit identificarea unui bun imobil ce face parte din patrimoniul succesoral depinde de scopul pentru care se eliberează certificatul. Prin urmare, această obligație nu poate înceta să existe pentru simplul fapt că dreptul statului membru în care este situat bunul și este ținut registrul funciar relevant prevede o cale alternativă care permite înscrierea proprietății asupra bunului menționat în registrul funciar respectiv prin intermediul unui document suplimentar destinat să compenseze lipsa acestor informații din certificat.

87 În al treilea rând, trebuie precizat că o astfel de interpretare nu este repusă în discuție de conținutul Hotărârii din 9 martie 2023, Registrų centras (C-354/21, EU:C:2023:184). Astfel, acea hotărâre privea, după cum reiese din cuprinsul punctelor sale 35, 39 și 45-53, respectarea cerințelor prevăzute de reglementarea unui stat membru în privința documentelor care trebuie furnizate în susținerea cererii de înscriere a proprietății asupra unui bun imobil în registrul funciar al acestui stat în special în ipoteza în care în acest scop este prezentat numai un certificat european de moștenitor. În schimb, Curtea nu a examinat problema, care face tocmai obiectul prezentei întrebări, de a stabili care sunt informații referitoare la un asemenea bun pe care autoritatea care emite certificatul este obligată să le menționeze în cuprinsul acestuia atunci când legislația unui stat membru acordă solicitantului posibilitatea de a prezenta un document suplimentar.

88 În al patrulea și ultimul rând, interpretarea menționată este confirmată de considerentele (7), (67) și (80) ale Regulamentului nr. 650/2012, potrivit cărora adoptarea acestuia și crearea certificatului european de moștenitor au avut ca obiective, printre altele, garantarea exercitării efective a drepturilor moștenitorilor și simplificarea demersurilor pe care aceștia sunt obligați să le întreprindă în cadrul Uniunii, în special atunci când este vorba despre stabilirea drepturilor lor în statul membru în care este situat bunul succesoral în cauză. Astfel, atunci când moștenitorii solicită eliberarea unui asemenea certificat în scopul exercitării acestor drepturi, certificatul trebuie să conțină toate informațiile necesare în această privință, iar moștenitorii nu pot fi plasați în situația ca, în pofida obținerii certificatului respectiv, să fie obligați, din cauza caracterului incomplet al acestuia în raport cu cerințele regulamentului menționat, să prezinte un document suplimentar pentru a putea exercita aceste drepturi.

89 Această constatare nu este, pe de altă parte, repusă în discuție de faptul, invocat de instanța de trimitere, că prima, a șasea și a șaptea teză ale considerentului (18) al Regulamentului nr. 650/2012 enunță, pe de o parte, că autoritatea însărcinată cu înscrierea unui drept asupra unor bunuri imobile sau mobile într-un registru poate cere persoanei care solicită înscrierea să

furnizeze informațiile suplimentare sau documentele suplimentare necesare în temeiul legislației naționale a statului membru în care este ținut registrul și, pe de altă parte, că o asemenea autoritate poate indica acestei persoane cum să furnizeze informațiile sau documentele lipsă. Astfel, având în vedere modul de redactare a articolului 68 litera (l) din acest regulament și obiectivele urmărite atât de regulamentul menționat, cât și de certificatul european de moștenitor, așa cum au fost amintite în special la punctul precedent din prezenta hotărâre, indicațiile care figurează în acest considerent (18) nu pot fi înțelese în sensul că scutesc autoritatea emitentă de obligația de a include în cuprinsul acestui certificat informațiile impuse de dreptul național în vederea unei asemenea înscrieri.

90 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că trebuie să se răspundă la a treia întrebare că articolul 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că autoritatea care emite certificatul european de moștenitor nu este scutită de obligația de a include în cuprinsului acestuia informațiile care permit identificarea unui bun imobil ce face parte din patrimoniul succesoral atunci când menționarea acestor informații este solicitată în vederea înscrierii în registrul funciar al statului membru în care este situat bunul în cazul în care, în temeiul dreptului acestui stat membru, înscrierea poate fi obținută pe baza unui document suplimentar, prezentat împreună cu certificatul european de moștenitor care nu conține aceste mențiuni.

Cu privire la cheltuielile de judecată

91 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

1) **Articolul 68 litera (l) din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor**

trebuie interpretat în sensul că

autoritatea care emite certificatul european de moștenitor este obligată să includă în cuprinsul acestuia informațiile care permit identificarea unui bun imobil ce face parte din patrimoniul succesoral în cauză și este situat într-un alt stat membru decât cel în care este eliberat certificatul atunci când solicitanții cer eliberarea certificatului în scopul înscrierii dreptului de proprietate asupra bunului în registrul funciar al acestui alt stat membru și când legislația acestuia impune ca informațiile respective să fie indicate în certificat pentru ca înscrierea să poată fi efectuată doar pe baza acestui document.

2) **Articolul 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012**

trebuie interpretat în sensul că,

faptul că transmiterea patrimoniului defunctului din speță este supusă, în temeiul legii aplicabile succesiunii în cauză, regimului „succesiunii cu titlu universal”, potrivit căruia patrimoniul defunctului este transmis moștenitorilor în integralitatea sa, nu poate să scutească autoritatea care emite certificatul european de moștenitor de obligația de a include în cuprinsul acestuia informațiile care permit identificarea unui bun imobil ce face parte din acest patrimoniu succesoral și este situat într-un alt stat membru decât cel care eliberează certificatul atunci când indicarea acestor informații în certificat se dovedește necesară în scopul pentru care este eliberat, precum înscrierea, doar pe baza acestuia, a dreptului de proprietate asupra bunului în registrul funciar al acestui din urmă stat membru.

3) Articolul 68 litera (l) din Regulamentul nr. 650/2012

trebuie interpretat în sensul că

autoritatea care emite certificatul european de moștenitor nu este scutită de obligația de a include în cuprinsul acestuia informațiile care permit identificarea unui bun imobil ce face parte din patrimoniul succesoral atunci când menționarea acestor informații este solicitată în vederea înscrierii în registrul funciar al statului membru în care este situat acest bun în cazul în care, în temeiul dreptului acestui stat membru, înscrierea poate fi obținută pe baza unui document suplimentar, prezentat împreună cu certificatul european de moștenitor care nu conține asemenea mențiuni.

Semnături